

Ple de les Corts Valencianes realitzat el dia 30 de juny de 2016. Comença la sessió a les 10 hores i 5 minuts. Presideix el president de les Corts Valencianes, senyor Enric Morera i Català. Sessió plenària número 31. Segona i darrera reunió.

El senyor president:

Senyories, continuem el nostre treball. Es reprén la sessió.

Compareixença del president del Consell, senyor Ximo Puig i Ferrer, per a respondre les preguntes d'interés general per a la Comunitat Valenciana formulades pels grups parlamentaris (RE números 28.504, 28.505, 28.502 i 28.503)

El senyor president:

Senyories, continuem el nostre treball en el punt de l'ordre del dia previst per avui, que és la compareixença del president del Consell per a respondre les preguntes d'interés general per a la Comunitat Valenciana.

En primer lloc, formularà la pregunta la síndica del Grup Popular, la il·lustre diputada Isabel Bonig, per un temps màxim de cinc minuts. Com sempre, demanarem el màxim silenci i respecte a l'orador o oradora que estiga en l'ús de la paraula. Quan vosté vullga.

La senyora Bonig Trigueros:

Gràcies, senyor president.

Bon dia, senyor president, consellers.

El passat diumenge, com dia Estellés, va parlar la veu d'un poble, i els valencians van dir de forma molt clara i molt nítida, més que en desembre, que les eleccions les va guanyar el Partit Popular de la Comunitat Valenciana.

El Partido Popular, señor presidente, ha vuelto a ganar, o ha ganado veinticuatro veces consecutivas, y dos veces desde que en mayo perdimos las instituciones. Mire, señor Puig, cada día que usted pasa en el *palau*, el Partido Popular gana 700 votos, 5.000 votos a la semana, y 20.000 votos al mes. Para nosotros nos va muy bien. Fantástico. Pero no. Nosotros somos un partido responsable y de gobierno, y no nos basta con esto. Queremos más. Es obvio que los valencianos quieren y necesitan algo más, y usted está enviando mensajes muy equívocos. Un día dice que va a cambiar el Consell, otro día dice que no, otro día dice que sí, pero que va a necesitar tiempo.

Mire usted, la remodelación del Consell es potestad y facultad del presidente de La Generalitat, pero usted debería saber, que lleva muchísimo más tiempo que yo en esto, que

los cambios, las remodelaciones no se anuncian, se ejecutan, señor presidente. Porque crean una inestabilidad y una falta y una paralización que es acuciante. Espero, señor presidente, que esa remodelación que usted está en todo el derecho no lo haga a costa o a cargo de más altos cargos y más *consellerias*. Espero que hoy nos diga que no lo va a hacer.

Por eso, señor presidente, le pregunto cómo valora usted los resultados de las pasadas elecciones y qué incidencia van a tener en su gobierno.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies.

President del Consell, té la paraula.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Senyora Bonig, permeta'm, abans de res, que en esta setmana ben especial faça un reconeiximent als familiars de les víctimes de l'accident del metro, que esta setmana complixen deu anys del tràgic accident. (*Aplaudiments*) La seua dignitat és l'exemple... La seua dignitat és l'exemple de tot un poble. I vull agrair també a tots els diputats i diputades que han participat en la comissió parlamentària pel treball ben fet que han realitzat.

Senyora Bonig, com ja li vaig dir la nit de les eleccions, ara ho reitere a la seu parlamentària, la meua felicitació pels resultats obtinguts pel seu partit en unes eleccions generals. Respecte als efectes que tindrà en el Consell estes eleccions, la resposta és molt clara: cap. Eren unes eleccions generals i els ciutadans, com fa un any, lliurement, han decidit. I els ciutadans tenen sempre raó i decidixen. Fa un any tenien raó, i ara també tenen raó. (*Aplaudiments*)

El que ens preocupa és què va a passar en el Govern d'Espanya, què és el que va a passar en el Govern d'Espanya, és el que ens preocupa. Si va a ser un govern que canviarà la seua relació amb la Comunitat Valenciana, i atindrà les justes reivindicacions del poble valencià, o si no serà aixina i continuarà amb la profunda deslleialtat institucional. Jo crec que han de canviar les coses. Afortunadament ja ha desaparegut la majoria absoluta i les coses han de canviar necessàriament.

Però jo no sé si canviarà el nou govern. El que sí que li dic és que no canviarà en absolut la reivindicació i la defensa dels interessos valencians d'este govern de La Generalitat. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Síndica del Grup Popular.

La senyora Bonig Trigueros:

Gracias, señor presidente.

Señor Puig, creo que usted sigue sin asumir la realidad. El domingo los ciudadanos dieron un voto de castigo a esos gobiernos del cambio, a esos gobiernos de cero iniciativas y cero resultados. ¿Es usted consciente que está hundiendo un partido centenario, de tradición centenaria y con responsabilidad de gobierno? Por unirse usted con los radicales y sectarios de la señora Oltra y el señor Montiel, ¿sabe usted que no ha ganado en treinta y dos comarcas? ¿Sabe usted que solo ha ganado en 6% de los 542 municipios de la Comunidad Valenciana, es decir, en treinta y dos municipios?

¿Cuántas veces le hemos dicho desde el Grupo Popular que había que vertebrar la Comunidad Valenciana y que había que bajar también a la provincia de Alicante? ¿Sabe usted cuál ha sido el resultado? Que su partido solo ha sido el más votado, la fuerza más votada en el 4% de los municipios de la provincia de Alicante, de los 141 municipios solo ha sido la fuerza más votada en cuatro municipios.

Señor presidente, en un año de los gobiernos del cambio, de ese gobierno que ustedes propagan y llevan por todas las televisiones a la valenciana, a la valenciana ha perdido 190.000 votos, y el Partido Popular ha ganado 259.000 votos.

Señor presidente, esto es un castigo total y absoluto a sus políticas del cambio. Abandone el sectarismo, abandone la radicalidad, fomente el empleo, respete la libertad, respete la libertad de los padres a elegir en qué lengua quieren educar (*aplaudiments*) y qué centro quieren elegir para sus hijos. Respete la economía de libre mercado. Aclárense con los horarios comerciales. De verdad, ponga atención en lo que realmente les importa a los valencianos y las valencianas.

Pero aún no me ha contestado. Ese cambio, esa remodelación del Consell, ¿traerá más *consellerías* y más altos cargos públicos, o ese dinero irá «per a rescatar les persones»? Mire usted, como dijo el señor Pablo Iglesias, usted es presidente porque la sonrisa del destino así lo hizo. Pero creo que usted se ha equivocado en la fórmula. Solo hay dos fórmulas, señor presidente, dos fórmulas, de verdad. Una, dejar gobernar al partido mayoritario en la Comunidad Valenciana, que es el Partido Popular, y no se lo voy a pedir, señor presidente, voy a respetar esos pactos.

O segundo, soltar lastre, abandonar el radicalismo, volverse a centrar, y aquí tiene una vez más el apoyo del Partido Popular, de los treinta y un diputados (*aplaudiments*) del Partido Popular. Porque, señor presidente, cierre los ojos e imagine, imagine un Consell que usted haga, libre de anclajes, donde su vicepresidente sería, por ejemplo, una persona culta, formada, centrista, como es el señor Mata. (*Remors*) Imagínese usted de *conseller* de Sanidad (*aplaudiments*) al señor Subías, que es una persona que sabe lo que es un paciente y conoce el sistema sanitario valenciano.

Imagínese usted de *consellera* de educación a la señora Alborch, que es una persona centrada, de progreso, no esa radicalidad que tenemos con el señor Marzá. Mire usted, señor presidente... O de presidenta de las Cortes Valencianas a la señora Ana Barceló, que es una persona que llega (*remors*

i aplaudiments) a acuerdos. Está en sus manos, presidente. En sus manos está. Y aquí tiene el apoyo del Partido Popular para sacar los grandes temas de la Comunidad Valenciana y dejar de un lado la radicalidad.

Para finalizar, señor presidente: como no solo criticamos, nos gusta reconocer lo que se hace bien. Como presidenta del Partido Popular de la Comunidad Valenciana y sùndica, en nombre de los 917.000 votantes del Partido Popular, le damos las gracias. Las gracias porque usted ayer defendió los resultados de la democracia y el voto de 917.000 votantes del PP (*aplaudiments*) honrados. De verdad, señor presidente, muchas gracias.

Decía Winston Churchill que la democracia es la necesidad de doblegarse de vez en cuando ante las decisiones de los demás. Gran frase. Usted, señor presidente, igual que yo, sabe que hay algunos y algunas que les sobra la soberbia y la intransigencia, y les falta mucha humildad.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, il·lustre diputada senyora Bonig.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Senyora Bonig, moltes gràcies. Jo crec que és veritat que s'estan produint canvis. Ja m'ha fet vosté com Pablo Iglesias, quasi m'ha fet el govern. (*Rialles i aplaudiments*). Està bé això. Com li ha fet Pablo Iglesias a Pedro, no? Bé, mire, radicalitat, irresponsabilitat, de veritat, de veritat, encara falta un llarg recorregut perquè vostés deixen d'arrossegar el que ha segut la pitjor irresponsabilitat de la història i la pitjor radicalitat de la història que és arruïnar moralment i política (*aplaudiments*) este país. De veritat. Gran tranquil·litat.

Mire, els ciutadans han votat unes eleccions generals, i quan pertoque votaran altre tipus d'eleccions, clar que sí. I a mi m'agradarà molt que vosté siga candidata, de veritat. Perquè li tinc afecte personal i perquè de veritat és positiu. Siga vosté candidata, i aleshores ja vorem el que passa. Cap problema. Encantats. Debat democràtic, solucions democràtiques. Perquè, efectivament, jo sóc dels que pensen que els valors de la prudència, la humilitat són valors fonamentals, i crec que no ha estat massa freqüent en el seu partit ni en el seu comportament, ho he de dir, políticament.

Però, ara bé: han de començar a baixar de la parra, perquè per més d'un bon resultat, tenen el que tenen, molt lluny de la majoria absoluta. I per tant, han de començar a... Escolte, la vegada anterior que van governar a Espanya en minoria parlaven català en la intimitat. Bé, doncs, a vore si ara ho arreglen també. (*Aplaudiments*) Arreglem les coses estes. Bé, jo crec que està bé esta situació.

I mire, li vaig a dir una altra cosa perquè quede ben clar: les eleccions no són una amnistia per a la corrupció. No ho són.

Les eleccions (*aplaudiments*) no són una amnistia per a la corrupció. Les eleccions no legitimen comportaments tan purament antidemocràtics com el del ministre de l'Interior. No ho legitimen unes eleccions.

Este és un govern sòlid. És un govern competent i que està treballant amb tota la dignitat. I li dic una cosa: més d'un milió de ciutadans valencians han tingut les ajudes d'este Consell. Ja sé que vostés no li donen cap interès que una persona haja pogut acabar en el copagament farmacèutic o en el copagament social. Ja sé que vosté a això no li dóna interès, però a nosaltres ens mou i ens commou la vida de les persones.

Què anem a fer nosaltres a partir d'este moment, respecte al nou govern? Ja li ho he dit: full de ruta respecte al Govern d'Espanya: finançament, inversió adequada al que és esta comunitat. Corredor mediterrani d'una vegada. Transport metropolità. Rodalia. Això és el que anem a demanar. I en això, senyora Bonig, li accepte absolutament el seu recolzament. És que de veritat mos han d'ajudar, perquè açò no és una qüestió del govern, és de tota la cambra i de tot el país. És fonamental l'ajuda de tots.

Però li dic una altra cosa: també han de canviar profundament les polítiques econòmiques del Govern d'Espanya. Sap per què? Perquè ahir la IGAE va publicar el dèficit de l'administració central, que puja més de l'any passat, que junt a la seguretat social estarà per damunt del 4,5 del PIB. Per arribar a l'objectiu de 2,5 de Brussel·les, caldria retallar uns quinze mil milions. Si l'economia creix el 2 o el 2,5%, podrien créixer els ingressos sis o set mil. És a dir, fa falta un ajust de huit mil milions.

El problema és que la rebaixa que van fer de l'IRPF i de l'impost de societats ha provocat una caiguda en la recaptació entre gener i maig del 3% anual. I el pressupost que vostés havien posat era d'un creixement del 4%. És a dir, un *gap* de set punts. El problema finalment serà que 2017 començarà amb un dèficit de 20.000 milions d'euros més del previst. I no pot ser la solució que ja estan preparant: més retalls per a les comunitats autònomes i més retalls de l'estat del benestar. (*Aplaudiments*) No és possible.

Per tant, mire, el nostre camí, senyora Bonig, és el camí del diàleg, el camí de la responsabilitat i el camí de la lleialtat. El dubte que tinc jo és quin serà el seu camí. Si està al costat del poble valencià o està al costat dels que sempre han estat al costat de Rajoy i dels interessos de Génova.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, president del Consell.

Santamaría, té vosté la paraula.

El senyor Santamaría Ruiz:

Señor presidente, la verdad es que en democracia los votos se respetan. Y ha estado usted bien cuando ha respetado los votos del Partido Popular. Lástima que en su gobierno haya

gente que no haya estado bien a lo largo de esta semana. E igual que le digo que ha estado bien, también le diré que no ha estado usted bien cuando ha dado las explicaciones a mi presidenta. Y debo decirle que, en este sentido, parece que vayan ustedes de victoria en victoria hasta la derrota final.

Señor presidente, hablaba usted ayer de fortalecer la raquí-tica estructura institucional. Un eufemismo que significa simple y llanamente que van a ampliar el número de altos cargos para que los señores de Podemos pueden disfrutar de los sillones, cosa que mi presidenta le ha pedido explicaciones y que usted no ha dado.

Señor presidente, ha puesto usted el Consell al servicio del *botànic* y no al servicio de las personas. Ha confundido usted el *botànic* con el Consell y el mantenimiento de sus precarios apoyos de gobierno los está confundiendo con la administración.

Por tanto, yo le pregunto, insistiendo en la pregunta de mi presidenta, ¿va usted a acometer reformas en el Consell? ¿Va usted a incrementar el número de altos cargos, señor presidente? (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Santamaría. (*Remors*)

Senyories, mane el mateix respecte que ha tingut tot l'hemicicle per a escoltar la resposta de l'orador.

Vicepresidenta del Consell, té vosté la paraula.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyor president.

Bon dia, senyories.

Mire, en la intervenció de la senyora Bonig ha dit dos coses que jo compartisc, val? Una, que els canvis de govern són potestat del president i, dos, que els canvis de govern no s'anuncien. Així és que poseu-vos-en d'acord. Poseu-vos-en d'acord. (*Rialles*) Jo això ho compartisc, igual que respecte als 917.398 votants del Partit Popular. Tant els respecte que no em deixen els 398 que la senyora Bonig s'ha deixat en la intervenció. Tinc tot el respecte pels seus votants. No tinc cap respecte pels dirigents del seu partit que posen persones imputades per corrupció en les candidatures, com el senyor Óscar Clavell, que prou haurà d'explicar la senyora Bonig per què està en eixa llista.

I dit això, les remodelacions es faran quan s'hagen de fer, quan el president ho considere i sense anuncis. I, segon, quan ens referim a l'administració raquí-tica, ens estem referint a l'administració amb empleats públics que vostés han deixat i que les taxes de reposició del senyor Montoro han deixat. Una administració arruïnada, una administració saquejada i una administració sabotejada. Això és la seua carta de presentació. Nosaltres a treballar. Vostés a arruïnar. (*Algú diu: «Molt bé.»*) (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

Ara, amb el mateix respecte i atenció, anem a escoltar la pregunta que reformula la síndica adjunta, Eva Ortiz.

Té vosté la paraula.

La senyora Ortiz Vilella:

Gracias, presidente.

Señor Puig, no sé si dirigirme a usted como presidente de La Generalitat o por la presidenta, la señora Oltra, que parece que pronto le va quitar el sitio como siga esto así.

Señor Puig, preste atención a las siguientes manifestaciones y dicen lo siguiente: la señora vicepresidenta, sobre los miles de personas que se manifestaron en defensa de la concertada, «Vamos bien porque tiemblan.» «El señor *conseller* Marzá deja en el aire la continuidad de la línea educativa en castellano.» «El señor Alcaraz cargó contra el castellano y las provincias por frenar el nacionalismo.» El señor Nacho Costa, director general de Comercio sobre Puerto Mediterráneo: «Si tuviera que firmar yo la paralización, lo haría.» El consejero y *conseller* Climent: «El capitalismo mata.» Y, por último y no menos importante, el secretario autonómico de medio ambiente, Julià Àlvaro «Estoy contento de saber que Arnaldo Otegi está fuera de la cárcel. En democracia no debe haber presos políticos.»

Y le pregunto, señor presidente, aunque sé que usted no tendrá la amabilidad de contestarme como no lo hace nunca: ¿cree usted que todas estas declaraciones han tenido su reflejo en las urnas? ¿Cree usted que el sectarismo y el radicalismo de sus compañeros de gobierno y, por tanto, el suyo y el de los partidos que lo sustentan, le han pasado factura el domingo en las urnas? ¿Piensa usted seguir con estas políticas radicales?

Y por último, señora Oltra, debería usted hablar de decencia cuando metió en una lista imputados en Castalla. Muchas gracias. (*Algú diu: «Muy bien, muy bien.»*) (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, il·lustre diputada.

Vicepresidenta, té vosté la paraula.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Senyor president, sap què passa ara a final del mes de juny? Bé, vostés sí que ho saben. Se cobra la paga extraordinària de juny. Vostés sí que ho saben. Sap què passarà amb milers de pensionistes que estan en una residència? Que la cobraran. Ningú els la confiscarà com els la confiscaven vostés. (*Aplaudiments*) Sap vosté, sa vosté...

El senyor president:

Senyories...

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Sap vosté..., sí vaig a les residències, pregunte a les persones i vorà com estan contents de tornar a cobrar la seua paga que vostés (*veus*), extremistes, els confiscaven.

Tres-cents seixanta-sis dies de govern del botànic. Més d'un milió de persones que viuen ara millor que amb vostés. Pensionistes i persones amb discapacitat, amb rendes baixes, que ja no han de pagar el copagament farmacèutic de Rajoy perquè La Generalitat el compensa. Persones que estan en centres ocupacionals i centres de dia que ja no han de pagar el copagament i poden tornar als centres i no deixar les seues rehabilitacions. Sap vosté què? Això és rescatar persones. Això és un govern per les persones.

A l'altre costat, hui, el processament de dos dirigents de VAERSA del qual estava al front la senyor Bonig, per desviar en sobresous 1,8 milions d'euros. (*Aplaudiments*) Botànic, PP. Persones, *saqueo*.

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

Senyories, (*veus*), senyories anem a continuar la sessió de control amb respecte (*remors*) per a escoltar l'orador. El síndic del Grup Compromís, al qual donem la paraula perquè formule la pregunta de control.

Senyories, demane un poquet de silenci i de respecte per a escoltar al síndic del Grup Compromís.

Senyor Ferri, té vosté la paraula.

El senyor Ferri Fayos:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor president del Consell, segur que vosté coneixerà una frase... Ui! Ací n'hi ha molt de rebombori. Segur que vosté coneixerà una frase que alguns atribueixen a Winston Churchill –no és la que ha dit la senyor Bonig– però que sembla que queda molt bé i és una frase que en realitat pertany a un teòleg i predicador americà que es deia James Freeman. I és aquella frase que parla d'aquells que parlen sobre les futures eleccions i d'aquells que parlen sobre les futures generacions. I dic això perquè en este ple ja s'ha parlat de les futures eleccions, ja s'ha parlat d'eleccions. I ara anem a parlar d'un tema que afecta les futures generacions, que no és altre que el llegat natural que anem a deixar-los.

La pregunta de Compromís va precisament per ahí, sobre la gestió dels nostres espais naturals, sobretot, tant en la prevenció com en l'extinció dels incendis forestals.